

РЕШЕНИЕ

№ 2264

гр. София, 06.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1612** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Министерство на културата, представлявано от процесуалния си представител юрк. С., срещу решение № 91326 от 18.05.2020 г., постановено по НАХД № 8726 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 23-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 6605 от 17.04.2019 г., издадено от заместник-министъра на културата, с което на [фирма], на основание чл. 98в, ал. 1 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева, за извършено нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 5, предложение първо ЗАПСП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че разпоредбата на чл. 97, ал. 1, т. 5, пр. 1 ЗАПСП, която описва елементите от фактическия състав на нарушението, за което е санкционирано дружеството [фирма], говори за „произведения“. Т.е за да е налице този състав на

нарушение, е необходимо да са ползвани повече от 1 музикални произведения. Не се приема тезата, че използването на всяко едно музикално произведение представлява самостоятелно основание за ангажиране на отговорност – доведена до крайност, подобна теза би довела до стотици актове и наказателни постановления само за ден за съответния търговски обект, което се приема, че е в остър разрез с всякакви концепции за правна и житейска справедливост. Сочи се, че дори да се приеме, че е налице отклонение от процесуалните правила, то е в полза на наказаното лице, по никакъв начин не е ограничило правото му на защита, поради което и не може да се счете за съществено. Моли за отмяна на решението и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено атакуваното НП. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност се прави възражение за прекомерност на поисканото от ответната страна възнаграждение за процесуално представителство. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – [фирма], чрез процесуалния си представител адв. Г., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита, че постановеното от първоинстанционния съд решение в своята цялост е законосъобразно, справедливо и правилно, по подробно изложени, в отговор по касационната жалба, аргументи. Претендира се присъждане на направените в хода на производството разноски.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е частично основателна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 12.11.2018 г. служител на Министерство на културата извършил проверка по спазването на ЗАПСП в магазин, находящ се в [населено място], кв. Д., [улица], който е стопанисван от [фирма]. В хода на проверката контролните органи установили, че обектът е бил отворен за посетители и е бил озвучен с музикални произведения, като музиката звучала от колони, свързани към усилвател, включен към ТВ приемник. За разпознаване на произведенията проверяващият е използвал служебно мобилно устройство със сериен № R 58JA6JY54R с инсталирани програми S., S. и T. ID, при което е констатирано използване на три произведения чрез публично изпълнение на запис. До приключване на проверката на проверяващите не били представени договори, с които да е получено необходимото по закон разрешение от правоносителя/ите за вида използване на посочените произведения. За констатациите на проверяващите е бил съставен констативен протокол № 6605/12.11.2018 г. като със същия представляващият дружеството бил поканен да се яви в Министерство на културата, дирекция „Авторско право и сродните му права“ и да представи заверени копия на посочени в констативния протокол документи.

На 13.11.2018 г. наказващият орган е отправил запитване до сдружение „М.“ - дружество на композитори, автори на литературни произведения и музикални издатели, относно авторите на описаните в констативния протокол музикални произведения и управлява ли дружеството техните права при публично изпълнение, има ли договори за взаимно представителство със съответните чуждестранни авторски дружества, както и има ли договор между сдружение „М.“ и стопанисващия обекта на проверката. От получения отговор от „М.“ от дата 15.11.2018 г. е установено, че произведенията, записани в констативния протокол са

идентифицирани с авторите си и че те членуват в чуждестранни авторски дружество, с което „М.“ има сключени договори за взаимно представителство. Идентифицирането на произведенията е извършено чрез международната база данни С.-Н., която се поддържа от всички организации за колективно управление. Заявено е, че между сдружението и търговеца, стопанисващ обекта на проверката няма договор, с който да са отстъпени права за публично изпълнение на музикални произведения.

На 20.11.2018 г. срещу Ф.-Р“ Е. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 6605/2018 г., а въз основа на него е издадено процесното НП. Деянието било квалифицирано като нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 5, пред. 1, вр. с чл. 18, ал. 1, ал. 2, т. 3, пред. 2 и ал. 3 във вр. с чл. 35, чл. 36 и чл. 58 ЗАПСП. Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да отмени издаденото НП, поради наличие на три самостоятелни основания за възникване на отговорност, съобразно чл. 18 ЗАНН, а именно – публично изпълнение на запис на три отделни музикални произведения, поименно посочени като заглавия и изпълнител, и налагане само на едно административно наказание. Прието е, че в настоящия случай, при проверката е било установено публично изпълнение чрез запис на три произведения, всяко от които е самостоятелен обект на защита на авторското право.

Обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила - отменително основание по чл. 348, т. 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 97, ал. 1, т. 5 предл. първо ЗАПСП предвижда наказуемост за лицето, което в нарушение на закона „използва чрез публично изпълнение на запис произведения“. Следователно, законът въздига в административно нарушение по посочената разпоредба самото използване, при което в нарушение на разпоредбите на ЗАПСП се извършва публично изпълнение на запис на защитени чрез авторско право произведения. За съставомерността на деянието е без значение броя на използваните произведения. В този смисъл не се споделят изводите на въззивния съд, че при използването на запис на няколко произведения, върху които различни лица притежават авторски права, са осъществени множество отделни административни нарушения по чл. 97, ал. 1, т. 5, предл. първо ЗАПСП съобразно броя на защитените обекти, за които следва да бъдат наложени отделни наказания. Броят на използваните чрез публично изпълнение на запис произведения, за които не е получено предварителното съгласие на авторите, може да има значение за преценката на тежестта на конкретно извършеното нарушение и съответно за индивидуализиране на наказанието, но не е релевантен за квалификацията на деянието.

С оглед изложеното, решението на СРС е неправилно и като такова следва да бъде отменено. Доколкото въззивният съд е приел, че наказателното постановление е незаконосъобразно само на посоченото по-горе основание, като не е обсъдил по същество спора и не е формирал изводи относно това извършено ли е вмененото на дружеството нарушение и законосъобразно ли е определена за него имуществената санкция, делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. Въззивната инстанция следва да изложи изчерпателни мотиви по всички основни фактически и правни въпроси за разрешаване пред нея. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на изчерпателни правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за законосъобразност/незаконосъобразност на НП обстоятелства, и включени в предмета на доказване по делото, не може да бъде осъществен дължимия от АССГ контрол за

законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

Съдът намира, че съгласно чл. 226, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, по исканията на страните за разноси за настоящото съдебно производство следва да се произнесе СРС при новото разглеждане на делото съгласно изхода на спора.

Воден от гореизложеното, Административен съд София - град, VII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 91326 от 18.05.2020 г., постановено по НАХД № 8726 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :